

Der er lige saa god Grund til i saadanne Tilfælde at komme til Hjælp, som der er i Tilfælde, hvor Faderen er død. Overfor dette er man saa vejen tilbage, fordi man ikke har villet besværliggøre Gennemførelsen af dette Lovforslag. Men hver Gang man er vejen tilbage, er det sket med den Begrundelse: Vi beholde jo Hjælpekasserne, de kunne yde Understøttelse i saadanne Tilfælde. Jeg tror, det er meget nyttigt, at dette fastslaaes, at i saadanne Tilfælde kunne Hjælpekasserne yde Understøttelse, selv om Understøttelsen er af vedvarende Art, selv om den er af en saadan Karakter, at man ikke paa Forhaand kan se en Ende paa den.

Det samme Spørgsmaal faar nogen Betydning for et Cirkulære, som jeg i sin Tid har haft Lejlighed til at udstede vedrørende Forstaaelsen af Hjælpekasseloven, og som i den sidste Tid har været Genstand for nogen Kritik. Det var et Cirkulære, der var Svar paa en Forespørgsel fra Ringkøbing Amtsråd, som var i Tvivl om Lovens Forstaaelse paa et bestemt Punkt, og som spurgte, hvorvidt det var tilladt at overføre Folk, der allerede havde faaet Understøttelse af Fattigvæsenet, til Hjælpekassens Budget. Indenrigsministeris Svar gik ud paa, at dette ikke var udelukket, idet Hjælpekasseloven kun udelukkede, at man gav Hjælpekassehjælp og Fattighjælp samtidig. Denne Forstaaelse af Loven er siden bleven kritiseret. Overfor nogle vrangvillige Udtalelser fra et Medlem i det andet høje Ting udtalte den højtærede Indenrigsminister, at han var i Tvivl om Lovmedholdeligheden af dette Cirkulære, og at han ikke vilde nære Betænkkelighed ved at ophæve det, naar det foreliggende Lovforslag var ført igennem. Maa jeg i den Anledning sige, at den højtærede Indenrigsministers Tvivl om Lovmedholdeligheden af Cirkulæret ikke kan være saa særlig stærk, thi hvis den havde været meget stærk, havde han neppe i 1½ Aar opretholdt Cirkulæret uden i nogen Maade at anfægte det. Men naar han nu siger, at hvis det foreliggende Lovforslag gennemføres, nærer han ingen Betænkkelighed ved at ophæve Cirkulæret, vil jeg dog haabe, at han ikke udfører i Livet dette efter min Mening meget daarlige Forsæt. Den Fortolkning, som ved det nævnte Cirkulære fra Indenrigsministeriets Side blev givet af vedkommende Bestemmelse i Hjælpekasseloven, er, saa vidt jeg kan se, i fuldkommen Overensstemmelse med den Tradition, der altid har hersket eller i hvert Fald i meget lang Tid har hersket

i Ministeriet med Hensyn til Forstaaelsen af social Lovgivning. Der har under skiftende Ministre stadig i Indenrigsministeriet gjort sig en Tilbøjelighed gældende til at forstaa de sociale Love i saa human en Aand som paa nogen Maade muligt, og denne Tilbøjelighed haaber jeg bestandig vil blive bevaret i Indenrigsministeriet. I dette Tilfælde er der ingen Vanskelighed derved, thi de Fortolkninger, som Indenrigsministeriet kort efter Hjælpekasselovens Vedtagelse gav af Loven, føre i ganske samme Retning. Der gives i et Cirkulære — jeg tror fra 1907 — en lang Udvikling af, hvilken Fattighjælp man tænkte skulde udelukke Hjælpekassehjælp, og der udvikles deri, at saa længe en Mand f. Eks. nyder Understøttelse til Husleje, saa længe den Periode varer, for hvilken han har faaet udbetalt Husleje fra Fattigvæsenet, kan han ikke modtage Hjælpekassehjælp. Men dette, at man ikke paa et givet Tidspunkt skulde kunne holde op med at modtage Fattighjælp og saa i Stedet faa Hjælpekassehjælp, derom staar der intet, og denne Tanke synes paa det Tidspunkt baade Lovgiveren og Lovfortolkeren ganske fremmed. Jeg haaber, at den heller ikke nu skal trænge frem, men at man vil holde sig til den Fortolkning, som i sin Tid blev givet i det Cirkulære, som jeg den Gang havde Lejlighed til at udstede.

Maa jeg hertil knytte den Bemærkning, at der i den sidste Tid har været fremsat Paastand om, at naar Hjælpekasserne i Aar vare saaledes stillede, at de forskellige Kommuner ikke kunde faa udbetalt $\frac{1}{3}$ af deres Udgifter til Hjælpekasserne i Statstilskud, saaledes som de tidligere have faaet, skyldtes det den i det nævnte Cirkulære givne Fortolkning, idet man tænkte sig, at der skulde være ført en saa vrimlende Mængde Mennesker fra Fattigvæsenet over til Hjælpekasserne, at dette bragte Beløbet saa højt op, at Pengene ikke kunde slaa til. Dette er imidlertid en fuldkommen Vildfarelse. Jeg har ingen Oplysninger om, hvor stor Overførelse der er sket fra Fattigvæsenet til Hjælpekasserne. Der er ingen Tvivl om, at der er overført en Del, hvilket netop er Udtryk for, at Kommunalbestyrelserne have haft Forstaaelsen af, at der var Brug for en Bevægelse i denne Retning; men der er dog ikke Tale om, at det er dette, som har bevirket, at Kommunerne ikke i Aar have faaet $\frac{1}{3}$ i Tilskud saaledes som tidligere. Nej, Grunden dertil er en ganske anden. Allerede i de foregaaende Aar forsløg de